

cuvioșia se păstrează pe sine neatinsă.

Blândețea și plânsul creștin printre tiranii și răpitorii acestei lumi! S-ar putea spune: „Vor pieri de foame aceștia, cu plânsul și cu blândețea lor!” Dar nu, ei trăiesc și se satură și umblă sănătoși, și tiranii și răpitorii acestei lumi sunt cei care se perpelesc mereu de foame și nemulțumire. Mielul printre fiare! Da, și asupra lor, Mielul iese Biruitor!

O, Stăpâne și Multmilostive Doamne, Mielușelul Tatălui, Atotmângâietorule, întărește-ne pre noi cu blândețea și bunătatea Ta, ca și noi părtași biruinței Tale să ne facem. Căci Ție se cuvine slava și mulțumirea în veci, Amin!

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

SFINȚII 26 DE MUCENICI DIN GOȚIA

Preoții Vatus și Virca; Monahul Aprilla; mirenii Avip, Agna, Riax, Iगतrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suiril, Seimvla, Termie, Filga; și mirenele Ana, Alla, Varis, Moico, Mamica, Birgo, Animais; Regina Gata și Prințesa Duclida, s-au numărat printre cei **26 de Mucenici** care au fost uciși de goți în jurul anului 375 sub Iungurih, un persecutor al creștinilor. Sinaxarul antic al Bisericii gotice înregistrează martiriul a 26 de creștini, în vremea împăraților Valentinian, Valens și Grațian.

Historicul Sozomen amintește că Regele Atanaric s-a umplut de mânie să-și vadă supușii îmbrățișând creștinismul, în urma predicării Episcopului arian Ufilas. Așa încât, el a ordonat ca mulți dintre ei să fie torturați și executați, adesea fără proces.

Trimișii Regelui Atanaric au așezat o statuie într-un car și l-au amplasat în fața corturilor pe care creștinii le foloseau pentru slujbele bisericești.

Cei care se închinau idolului și aduceau jertfe erau cruțați, restul arși de vii chiar în

cort.

Iungurih a ordonat să ardă o astfel de biserică, chiar în timpul dumnezeieștii slujbe. În flăcări, 308 persoane au pierit, dintre care au rămas cunoscute cu numele doar douăzeci și una.

A mai existat, de asemenea, un om necunoscut care a intrat și el în cort, mărturisind pe Hristos. El a fost martirizat cu ceilalți. Diferite manuscrise relevă unele variante ale numelor lor.

Pe timpul domniei lui Valentinian și Teodosie (383-392), văduva regelui got, Gata (care era creștină ortodoxă) și fiica ei Duclida au luat Sfintele Moaște ale Sfinților Mucenici și le-au dus în Siria, cu ajutorul unor preoți și al unui mirean numit Tielas.

Gata s-a întors, mai târziu, în țara ei maternă, unde a fost ucisă și a murit ca muceniță, împreună cu fiul său Agaton.

Sfintele Moaște ale Sfinților Mucenici au fost lăsate Duclidei, care a mers la Cizic, în Asia Mică, și a dăruit câteva dintre ele pentru întemeierea unei biserici.